

Erfordert es die Pflicht und meine Schuldigkeit/
Die ich Herr Vater Euch/ zu leisten bin bereit/
Wenn andre Keyme bringn/ mus ich nicht aussenblei-
ben/

Dem auch mein Kinder Wunsch wird hoffentlich be-
fleiben/

Nehmt willig was ich Euch Herr Vater lasse vor/
Der Gott der uns regiert/und auch der Engel Chor.
Und was die Welt mehr hat/der lasse das gelingen/
Was ich an statt des Bands anjeko werde bringen:
Lebt mir zu gut und auch den beyden Schwesterlein/
Gar eine lange Zeit/ nebenst dem Mütterlein/
Gott giesse über Euch die Gnad und seinen Segen/
Vom hohen Himmels Thron/ so häufig als den Regen/
Und wenn Ihr lebens satt/ geb Euch nach dieser
Zeit/

Herr Vater, droben die gewünschte Seeligkeit.

Godtfriedt Weiß/
von Thorn.

Genethliacum

Quod

*PLURIMUM REVERENDO, CLA-
RISSIMO, VIRO
DOMINO,*

DNO. SIMONI VVEISSIO,
Ecclesiastæ Fidelissimo, Fau-
tori æviternum colendo

NATALEM SUUM

Die 28. Octob. Anno M. DC. LXII.
Celebranti

Honoris & debitæ Observantiæ ergo
Concinnarunt & decantarunt.
Commensales.

THORUNII,

Excudebat Michaël Karnall.

Nam venit & vultum ternis ostendit honestum,
Simonides Phœbus, Simonidesq̄ve dies
Hæc magni, hæc summi lux est, hæc alma Patroni
Hinc penetrat cordis viscera blanda mei
Hæc lux grata mihi est, hinc gratos poscit amores
Et vocat in voti debita sacra pii
Accipe quas fundo indocili jam gutture voces
Nec sperne exiguæ carmina mentis opus
O Deus, alme Deus, nos summo respice Olympo
Atq̄ve dies renova jam renovante die
Respice Placato favitorem semper amore
Et serva in columem tempora in longa VIRVM
Ædibus atq̄ve suis vigiles adpone cohortes
Ætheris ut pellant hostica tela procul
Floreat usq̄ve domus saturataq̄ve rore beato
Imbuat immensi fœnora larga poli
Ac tandem vitæ satur, & benè munere functus
Cœlestes subeas post pia fata domos
Sic precor, & mecum sic mens bona quæq̄; precatur
Audiat ille sua qui valet aure preces.

Franciscus Eske,
Thorun. Borussus.

W Eil ihr durch Gottes Schutz den Nahmens Tag
erlebet
Und abermahl uns Euch zu binden ursach gebet:
Erfor=

Quod cupis esse procul, procul hinc cogatur abire
Quæ propè sint optas, adeant tua tecta frequenter,
Vive, Valeq̃ve diu, chara cum conjugè Vive
Et cum pignoribus natalem transige lætus.
Ac tibi ne defint, vitæ quæ postulat usus
Opto tibi Cererem, quæ compleat horrea granis
Opto tibi liquidum, quæ spumant pocula Bacchum
Opto tibi crescat, Pietas, Concordia, Virtus
Floreat, & miseris surgant solatia musis.

Henricus Wedemejer,
Thorn. Borussus.

Culmina quid resonant Parnassi celsa bicornis
Et ciet æthereum læta Thalia melos
Ipse super viridi decoratus tempora lauru
Clarus Apollo, canit dulcia plectra movens
Ducit & Aonios lætantes ordine pulchro,
Gaudentesq̃ve choros atq̃ve Deas charites
Ominis est certè læti quod nube repullâ
Lætius exulteret turba sacrata DEO
Numquid & ipse novos, in pectore sentio motus
Et vegetat blandus membra serena vigor?
Difficile est sensus simulatâ abscondere mente
Et teneros ægre vox premit alma animos

Nam

Illa dies rediit, quâ conjuga Juno sub auras
Vitales, Fautor te venerande dedit.
Quæ tibi nomen habere dedit, lux illa refulsit,
Quâ decet ex animo solvere vota DEO
Illius quod adhuc mansisti muneris hospes,
Natalemq̃ve vides sospes adesse tuum.
Lætor ovans, totoq̃ve lubens, tibi pectore grata
Adprecor & vitæ prospera quæq̃ve tuæ.
Prospera quæ Pili maneant te Regis in annos
Lædere quæ nunquam fors male sana queat.
Non dolor aut sortis rabies ea gaudia turbet
Quæ tibi lux retulit nomine digna, tuo.
Sit lux ista tibi jucunda, & mensibus anni
Completis, solitum læta recurat iter.
Læta recurat iter, Piliū celebranda per ævum
Prosperior semper candidiorq̃ve dies.
Læta fluat rebus, redeatq̃ve referta secundis
Ista fluat foelix & sine fece dies
Læta fluat, jucunda fluat, foelixq̃ve recurat,
Uberiora ferens, commoda semper eat.
Vive diu, Post fata tui sit fama superstes,
Nomins æternum vivida, vive diu.
Vive diu foelix, divina faventia donis
Te beet æternis, Vive, Valeq̃ve diu.

CASPARUS BAUER,
Zdun. Polonus.

Jure dies niveo venit ista notanda lapillo,
 Phœbus ab, Eoiis hodie, quam protulit oris
 Meonii jure est, celebranda Melismate Vatis
 Andini senis est merito decoranda coturno,
 Alite nam dextro NATALIA FESTA reducit.
 Natales iterat, festas remoratque calendas
 Egregia virtute VIRI, cui Christus Abollam
 Contulit, & totum sese quasi tradidit illi:
 Propitiante DEO Peithus quem gratia mundo
 Donavit patrio, divinos inter honores
 Induit atque sui jussit decus, esse senatus
 Aptavitque suam merito de jure Tiaram,
 Sacra quoniam geminata volumina libri
 Non segni trivit dextra, docilique cathedra
 Atque laboratis vigilato sidere libris
 Invidia patrium plorante effudit in orbem.
 Ergo DEVS patrias illi commisit habenas
 Eximias obopes, præclaraque munera mentis,
 Hacenus optato, quas & moderamine rexit.
 Et regit optato, patriam mirante corona:
 Scilicet est illi facundæ gratia lingvæ
 Fixit in illius Peitho sibi gutture sedem
 Quis tanta virtute viri Genialia nolit
 Festa sacris celebrare modis? Quis magmine laudum

Non

Non illum maciare velit? Quis carminis arte?
 Quis neget Aoniis illum decorare camenis,
 Viderunt olim quos secula vetusta Dynastæ
 Orchestræque VIRI natalia sacra solebant
 Lætificis celebrare modis tunc omnis ad ipsos
 Extremos mœror, procul, o procul iverat Indos
 Omnia tunc sonitu resonabant atria læto.
 Quin etiam lætis resonabant omnia verbis
 Massica libabant veteris Carchesia Bacchi
 Natalemque diem, tunc lætius ire jubebant:
 Fecit id Augustus, Romani gloria mundi,
 Fecit Ahasverus Regum ditissimus olim
 Fecit idem Phariis olim Regnator in oris,
 Josepho monstrante viam moderaminis æqui.
 Docte VIR istorum mores imitare virorum
 Natalemque tuum jam lætius ire jubeto,
 Jam tua sepositis pertentent gaudia curis.
 Pectora lætitiæ, præsens occasio poscit
 Lætitiæ precibus misce, persolvere dignas
 Conservatori grates memor esto Jehovæ
 Indultu cujus præsentem cernere lucem
 Et celebrare tibi licet illum corditus ora
 Conjunctis & nos votis orabimus illum
 Faxit is ut vestri natales festa recurrant
 Sæpius, ac rigidam Lachesi (ne stammina rumpat
 Vitæ, nec lædat, sit opus quo Pæonis arte)
 Compescat quodvis (ut verbo proloquar uno)

A 3

Quod

1551